In 2 Eternity

On Martie 05, 2018

Învață să îți petreci majoritatea timpului în propriul univers derivat din acel flux al gândurilor care te ajută să descoperi misterele posibilităților infinite de creație.

Era pe vremea când a început să-mi place să citesc. Acceptam cu ușurință simbolul unei călătorii ultime, numită Eternitate, așa cum aurul devine scump dacă reușești să-l separi de celelalte metale, poate fiindcă intuiam că există o chimie între real și imaginar, un fel de despărțire de ispita temporalului în lupta cu toate regulile lumești, așa cum se stipulează în testamentul încheiat cu sângele măreției de a fi Una cu Totul.

Do you jump with me Into eternity? Don't be afraid, with all your memories, come one and follow me !

Delir sau exaltare? Căci păream a fi o însumi o creație izvorâtă din mijlocul unui univers multidimensional, numai dacă cineva și-ar fi putut închipui acest univers pregnant prin inversiunea legilor sale, care-și capătă caracterul specific printr-o structurare armonioasă, corespunzătoare nevoilor de expresie în constituirea unei noi arte. O tentativă de elaborare a unei estetici filosofice întemeiată pe datele revelatoare oferite de scrisul unei idei nemuritoare, într-o nestăvilită încântare a simțurilor, iată din ce e plămadit materialul minții unui artist întemeietor de sensuri.

Pornind de la ideea că există un proces de absorbție a incognoscibilului într-o imagine a lumii percepute și trăite imediat, prin urmare există o artă a cărei funcție esențială este de contemplare reflexivă a realității aparente, m-am avântat în eficientizarea procesului de creație cu acea motivație cu care artistul se raportează la arta căreia i s-a supus, ca la o misiune providențială.

În locul meu, îndreptându-se cu repeziciune spre aceeași destinație, introdus în aceeași versiune a realității simbolice, ca o flacără eternă, Jorge Luis Borges ar fi adăugat cu respect: *"Au trecut o mie și o sută de ani de când am plăsmuit-o."*

Singura modalitate de a cuprinde infinitul este să realizezi că tu ești universul !

Păream a fi o expresie a determinismului pornită din nevoia unui creion uriaș de a utiliza negrul pe alb în creionarea unei iluzii bidimensionale în care deși par diferite, Universul și Infinitul, ele se materializează în arhetipul unei alte relații existențiale cu Dumnezeu - care era însăși realitatea creației mele.

Iar când universului, alături de mijloacele pe care le stăpânește, îi e acut necesară pătrunderea în spiritualitatea formei, nu doar ca factor de sacralizare a vieții, ci mai curând ca o prelungire a esteticii vizionare referitoare la arta construită pe pilonii opoziției dintre exterior și lăuntric, atunci asistăm la o redefinire a conceptului de "Etern" ce ar putea sfida arhetipul unei lumi hrănită cu mituri și magie. Miezul e doar învelișul.

Când încerci să dezvălui latura cea mai vulnerabilă a lui " *Oriunde te-ai afla, în orice loc și în orice timp* " ți se deschide acea lungă poartă a sufletului în credință, și astăzi mai puțin cunoscută, dar bine împământenită de-a lungul secolelor, numită: Renaștere.

Leadership: Te arăți superior în planul creației, dincolo de ceea ce poți accesa cu ajutorul unei realități care își cere "insolvența" prin insuficiența fondurilor artistice definite prin actul de a te feri de ceea ce nu cunoști?

Dacă ceea ce voiam să accesez se raporta la procesul de naștere al unui univers abstract, circumscris unor reguli lumești din care arta și estetica erau doar o bucățică din spațiul scriitoricesc în care se fortificau metafizica și filosofia primă, atunci eternitatea era suma expresiilor plastice folosite pentru a încuraja adevărul substanțial: *"nu există nimic care să nu fi existat cândva și care să nu existe în viitor"*.

Scriitorul Vladimir Nabokov, făcea la un moment dat o precizare în romanul *Lolita* : "Există două feluri de memorie vizuală: primul, când recompui îndemânatic, cu ochii deschiși, o imagine în laboratorul minții; al doilea, când evoci dintr-o dată cu ochii închiși, pe ecranul interior al pleoapelor, replica obiectivă, perfect vizualizată, a chipului îndrăgit, fantoma minusculă în culori naturale."

Dacă aveți curiozitatea să intuiți mișcările și replicile mele în jocul exprimărilor de factură confesivă, atunci trebuie să știți că interesul meu nu se limitează doar efectul stilistic al unei opere de artă izolată, ci privește mai curând imaginea pe care o alcătuiește întreaga producție a unui artist: lauda materiei și recompunerea spațiului viu și nelimitat de exprimare într-un exercițiu continuu de optică personală.

A transforma condiția reală a existenței mele într-un nestimat poem, pus sub semnul infinitului, ca și când m-aș fi aflat în fața unui paradis care se cere a fi asumat și depășit, însemna practic să caut o relicvă a Prețiosului Sânge al lui Hristos în triplul joc de corespondențe - corp, suflet, sufletul lumii. Împovărător, mă rătăceam cu țelul de a regăsi locul în care se întâlnesc puterea și măsura a tot ceea ce există.

Leadership: Te încumeți să parcurgi fenomenul veșnicei reîntoarceri la nivelul individualității artistice, printr-o descriere „trăire-tip" ce revine mereu sub o altă formă?

Iată tot atâtea aspecte ale noului curent artistic exprimat prin echivalențe în lumea spațiului vizual, al noului *modus operandi* al transmutației alchimice pe care îl interferez în rândurile mele, fiind un elogiu al bucuriei de a crea o altă ipostază a expresionismului scriitoricesc modern, de factură constructivă, cu adânci semnificații spirituale.

A te feri de ceea ce nu cunoști, în marea călătorie spre Gândirea Divină, este similar cu a citi o carte de aventuri: te inserezi în mijlocul unei lumi pe care ți-o imaginezi a fi reală, fără să întrezărești posibilitatea de constituire a unui univers paralel în care exiști doar ca teorie.

Eternitatea în activitatea scriitoricească este un reflex al infinitului câștigat prin folosirea adecvată a mijloacelor de expresie folosite în relația atât de fragilă dintre ceea ce îți imaginezi că trăiești și ceea ce trăiești în timp ce îți imaginezi.

In 2 Eternity evidențiază acel spațiu labirintic, demn de-o ficțiune a lui Borges, structurat de simetrii abstracte, cu imagini antinomice care se înlocuiesc reciproc: moartea și nemurirea, partea și întregul, finitul și infinitul, ce conduc la necesitatea imperioasă a postulării reîntoarcerii la esență.

Esența este ceva ce determină cauza. Fii un artist al explorării de sine. Transformă-te în Marele Creator prin plăsmuirea propriei creații în marele Big Bang al contrariilor dintre realitatea obiectivă și cea subiectivă. Poți?

* Notă: Dj Sammy feat. Carisma - In 2 Eternity

Source: https://neculaifantanaru.com/in-2-eternity.html